

تولد ۸۲ سالگی رادیو در ایران

رادیو امروز در ایران پا به ۸۲ سالگی گذاشت.

به گزارش سایت خبری پرسون، اولین فرستنده عمومی رادیو در ایران به ساعت نوزده ۴ اردیبهشت ۱۳۱۹ در تهران با نام «رادیو تهران» گشایش یافت. از فردای آن روز برنامه‌های عادی رادیو آغاز شد و چون برنامه‌ها تنها در تهران قابل دریافت بود رادیو تهران نامیده می‌شد.

البته در آن دوره بیشتر برنامه‌های رادیو را موسیقی و خبر تشکیل می‌داد و کارکرد دیگری برای آن در نظر گرفته نشده بود تا اینکه کم‌کم برنامه‌های ادبی و طنز نیز به این جعبه خیال‌انگیز راه پیدا کردند و این رسانه بی‌رقیب دل مردمان بسیاری را به‌دست آورد تا جایی که مونس زنان قالی‌باف و چوپانانی شد که در دل صحرا به جای نواختن نی برای گوسفندان‌شان، دل را با برنامه‌های رادیو جلا می‌دادند.

در شهرها نیز وضعیت به همین منوال بود و در هر سرای عمومی صدای رادیو به گوش می‌رسید و در مواقع مهم‌تر نیز مردم برای گوش دادن به رادیو گردهم می‌آمدند.

رقابت تنگاتنگ با تلویزیون و فضای مجازی

خوش اقبالی رادیو همچنان ادامه داشت تا اینکه خبر آمد جعبه جادویی در راه است. اوایل که تلویزیون آمد، گران بود و کم. به همین دلیل رادیو همچنان یک‌تازی می‌کرد اما با وفور تلویزیون و اخت مردم با آن، کم‌کم رادیو به حاشیه رانده شد و به همان میزان هم مخاطبانش کمتر شدند.

اما این رسانه دست از تلاش برنداشت. سعی کرد هر کجا که هنوز پای تلویزیون، ماهواره و اینترنت باز نشده خود را سر پا نگه دارد تا مخاطبش او را به قیمت تصویر نفروشد. نتیجه آن شد که کارکرد آموزش یکی از مهم‌ترین بخش‌های رادیو شد و کم‌کم رادیو به سمت تخصص‌گرایی قدم برداشت و در این مسیر دل مخاطبان همیشه همراهش را به دست آورد و در این مسیر نیز موفق بود. رادیو هنوز مخاطبانی دارد که به هیچ قیمت حاضر به ترک او نیستند و او را با هیچ همنشین دیگری عوض نمی‌کنند.

صاحب این صدا متخصص است!

امروز شبکه‌های رادیویی بسیاری داریم که در ایران فعالیت می‌کنند و هر کدام هم جامعه هدف خود را دارند؛ یکسری جوانان را مشغول می‌کنند، یکسری اقتصاددان‌ها را و یکسری زنان خانه‌دار را و خلاصه هر علاقه‌مند به رادیویی می‌تواند نیاز خود را در این حیطه برآورده کند.

البته نقش گویندگان و هنرمندان رادیو را در توفیق آن نمی‌توان نادیده گرفت. از زمان راه اندازی رادیو در ایران چهره‌های بسیاری برای این رسانه تلاش کردند و آن را به جایگاه امروزی رساندند تا جایی که پس از گذشت سالها هنوز نام آنها برای مخاطبان آشناست.

تنها صداست که می‌ماند

مرحوم مهران دوستی، رضا صفدری، منوچهر نوذری و بهروز رضوی، علیرضا معینی، ژاله علو، مریم نشیبا و ... همه از جمله صداها ماندگاری هستند که «تنها صداست که می‌ماند» را ماندگار کردند.

البته در حال حاضر نیز جوانان بسیاری در شبکه‌های مختلف رادیویی فعالیت می‌کنند و پا جای پای بزرگان خود در این عرصه نهاده‌اند.

شنونده رادیو از پناه گاه هستید

این را هم به یاد نبریم که رادیو به واسطه ارزان و در دسترس بودن، همواره بهترین گزینه برای ارسال اخبار فوری بوده است. در طول سال‌های جنگ تحمیلی، رادیو مهم‌ترین ابزار برای اطلاع‌رسانی بود. تا جایی که هنگام موشک باران و اعلام وضعیت قرمز، خانواده‌ها درحالی که به پناهگاه‌های خود می‌رفتند، بیشترشان رادیوهای کوچکی در دست داشتند تا از آخرین اخبار و وضعیت کشور مطلع شوند.

خزایی: این رسانه هنوز گرم است!

اما درباره حال و روز رادیو حمیدرضا خزایی از پیشکسوتان رادیو که بیشتر او را به عنوان قائم مقام معاون صدا در دوران حسن خجسته و البته مدیر رادیو جبهه در دوران دفاع مقدس می‌شناسند، گفت و گو کردیم و او به ایرنا گفت: خدا را شکر رادیو امروز حال و روز و در حقیقت اوضاع خوبی دارد. بالاخره تکنولوژی پیشرفت کرده و راه‌ها و ابزارهای انتقال پیام هم گسترده‌تر شده است.

وی ادامه داد: الان برنامه سازی با قدیم خیلی فرق کرده است. نوع برنامه سازی ها تفاوت های بسیاری کرده و اصلا قابل مقایسه با گذشته نیست. همکاران ما در رادیو موفقیت های بسیاری را هم در داخل و هم در خارج از کشور به دست آورده اند که نمی توان نادیده گرفت.

خزایی همچنین راجع به تخصصی شدن شبکه های رادیویی نیز اظهارداشت: بله درست است که شبکه ها تخصصی شده اند ولی همین موضوع کار برنامه سازی را سخت تر کرده است که البته همکاران ما به خوبی از پس آن برآمده اند و امروز شاهد بهترین و به روزترین برنامه ها در رادیو هستیم.

این برنامه ساز پیشکسوت در پاسخ به این پرسش که احتمالا شما در دوران جنگ تحمیلی با شرایط سختی در زمینه انتقال اخبار و اطلاعات مواجه بوده اید که امروز این حرف را می زنید؟، نیز عنوان داشت: بله. آن زمان همه چیز محدود بود. دسترسی ها بسیار سخت بود و نیروی انسانی در انتقال اطلاعات نقش بسیار مهمی داشت. می توانم بگویم که مدیریت برنامه های رادیو در آن زمان از سخت ترین مسئولیت ها در دوران تاریخ رادیو بود چون بسیاری از رویدادها را ما برای اولین بار درک می کردیم و درباره آن تجربه قبلی نداشتیم. ولی به همان نسبت هم باعث می شد تا ما تلاش بیشتری داشته باشیم و از همفکری و خرد جمعی بیشتری بهره ببریم.

وی درباره اینکه این روزها و با پیشرفت تکنولوژی مخاطبان رادیو ریزش کرده اند، گفت: در ظاهر این طور به نظر می رسد ولی نسبت به ابزارهایی که امروز در اختیار افراد قرار دارد، این طور نیست. رادیو در حال حاضر شنوندگان وفاداری دارد که او را با هیچ چیز عوض نمی کنند و البته از این نکته غافل نشویم که بسیاری به دلیل سهل الوصول بودن رادیو، آن را کنار گذاشته اند و همچنان شنونده رادیو هستند. ضمن اینکه برخی هم به دلیل طرح همان مباحث تخصصی آن را دنبال می کنند.

صحراگرد: رادیو؛ صدای مهربانی است

حمیدرضا صحراگرد مدیر شبکه رادیویی تهران نیز با تبریک روز رادیو در گفت و گو با ایرنا درباره ۸۲ سالگی رادیو در ایران گفت: از زمان حضور رادیو در ایران که با تولد رادیو تهران و جمله ماندگار «اینجا تهران است» همراه شد، تا به امروز که تعدد شبکه های رادیویی را شاهدیم، این رسانه گرم رسالت ابلاغ مفاهیم ارزشمندی را در بستر صدا بر دوش گرفته است و صدای مهربانی را در جای جای تهران و ایران طنین انداز کرده است.

وی رسانه رادیو را در دنیای معاصر، محملی برای تقویت گفتمان مردمی دانست و اظهارداشت: رادیو تنها یک جعبه جادویی نیست بلکه یک جبهه بزرگ فرهنگی است که به وسعت طنین اندازیش در مسیر عدالت طلبی و هویت بخشی به میراث ارزشمند ادبی و معنوی این مردم آگاهی می بخشد و امید می آفریند و در نهایت به دنبال تحولی مقدس است.

صحراگرد درباره استقبال مخاطب امروز از رادیو نیز تصریح کرد: رادیو رسانه ای است که هنوز گستره و اعتبارش پابرجاست و این توانایی منحصر به فرد به این معنی است که رادیو با این تنوع مخاطب می تواند عرصه ای برای شنیدن و شنیده شدن همه صداها باشد.

منبع: ایرنا